

ОЗБИЛНО

ГОДИНА II

ОБРЕНОВАЦ, МАЈ 1985.

БРОЈ 3

ШТАФЕТА У ОБРЕНОВЦУ

Штафета младости 23. маја, у 20 часова, стиже у наш град где ће и преноћити. Свечани дочек штафете биће на платоу испред Дома културе и спорта, где ће се, почев од 21 час, па до 6,30 ујутру, у просторијама Дома одвијати културно-забавни програм.

Предвиђено је да у позоришној сали програм отворе „Обреновачке девојке“, а после њих ће наступити фолклораши из АКУД „Бранко Крсмановић“, „ТЕНТ“, „Драган Марковић“ и „Прва Искра“. Између наступа играча, публику ће забавити познати београдски глумци: Ташко Начић, Љуба „Мољац“ и други. После преласна штафете у спортску халу, око поноћи, почиње „Филмски марафон“.

У галерији, после отварања изложбе младих обреновачких сликара, наступе акустичари, млади песници, „Мали ренесанс“, Стублинци са руским и циганским песмама, а по завршетку тог програма, „Београд 202“ емитује цез-емисију директно у етар.

Мала сала ће бити ресторан за госте и учеснике у програму, које ће забављати „Јарани“ и „Тамбурице“.

У спортској дворани ће се младеж до поноћи забављати уз видео-диско, а по доласку штафете, у поноћ, почиње рок концерт — „Цакарта“, „Поинт бланк“, „Забрањено пушење“ и „Филм“. Водитељ овог дела програма је Марко Јанковић.

Обреновачки певачи народне музике наступају око 3 сата ујутро, уз оркестар Горана Митровића, а после њих, до одласна штафете у 6,30 певају Нада Топчагић и Халид Муслиновић, познати естрадни уметници.

После одласна из Дома, штафета се носи до Гарнизона ЈНА, свраћа у „Прву Искру“ и онда је омладина Обреновца предаје омладини Чунарице око пола 8.

Пропуснице за програме у Дому су подељене омладинским организацијама и осталим заинтересованим, па очекујемо да ће 4—5 хиљада младих дочекати штафету, да ће се дружити у Дому уз њу, и да ће им то остати у лепој успомени.

У сусрет новом акцијашком лету

Да ли си некада незадовољан многим стварима критиковао постојеће неправилности, жалио што су прошла револуционарна времена када се стварало и могло стварати а сада не вреди ни понушавати? Жао ти је што ниси био учесник светлих догађаја. Сада немаш где да иснајеш себе. Проблеме које видиш сматраш ветрењачама и не желиш да будеш Дон Кихот.

Многе пароле сматраш фразама. Када их видиш како се остварују схватићеш њихово право значење и вредност.

Анција се не може описати већ само доживети. Увери се.

Имамо доста тешкоћа, проблема; зар си толико размажен да немаш храбрости да се сунобиш са њима? На ОРА их решавамо!

Сматраш да је најважније обезбедити личну егзистенцију. Ја, его, центар света. Још није касно да почнеш да учиш да је „ми“ лепше од „ја“. За то не постоји уџбеник, наставник, предмет али, постоји живот, постоји анција.

Многа питања остајала су ти без одговора. За месец дана добићеш одговоре бар на пола. Иако не желиш да признаш, до сада ниси имао храбрости да се ухватиш у ноштац са проблемима, лепше ти је било испод маминог снута. Дођи на ОРА да осетиш задовољство ствараоца и градитеља када стоји испред свога дела. На ОРА, градитељ си ти.

Можда се чудиш зашто се теби обраћам. Онима који знају шта је ОРА биће довољно да се подсети на које анције идемо ове године и да се одлуче за једну. Ти размисли. Имаш ли право да седиш скрштених руку? Угради део себе у домовину. Окупај се знојем заради десетине жуљева. Тада ћеш многе ствари схватити боље, многа решења биће ти видљива. Мислим да знаш шта је право другарство, права радост, дођи на ОРА да их видиш.

Социјализам је у повоју, револуција траје. Узми учешћа у њој.

Ове године имамо 3 бригаде које иду на следеће ОРА:

— I смена ОРА ОРБ „Братска бригада“ „Делиблатски песак“.

— II смена ОРБ „Бора Кечић“ ОРА „Неготин“.

— III смена ОРБ „П. Партизани“ ОРА „Сува Крајина“.

Очекујемо те!

„ОБРЕНОВАЧКЕ ДЕВОЈКЕ“ ПРВЕ У ЕВРОПИ

Вишеструки добитници златних медаља, победници на републичким и савезним такмичењима хор „Обреновачке девојке“, на такмичењу у Белгији проглашен је најбољим.

Круна њиховог успеха је 100 бодова и највећа награда SUMA KUM LAUDA коју су „Обреновачке девојке“ освојиле почетком маја у белгијском граду Neerpeltu и тако постале апсолутни прваци Европе.

„Млади - младима“ у новом руху

Културно-забавни део манифестације „Млади — младима“ је остао иза нас, познати су победници, најбољи организатор. На реду су спортски сусрети, и док они не почну резимирајмо протекли део.

Несумњиво је од значаја да је манифестација добила нову димензију, квалитет, и постала гледанија. Податак да је на 6 приредби учествовало око 600 такмичара, са прено 300 посетилаца, даје праву слику њене вредности. Интересантно је напоменути да су све пријављене екипе учествовале што ранијих година није био случај. Као најбољи организатори показали су се Снела и Стублине. Такмичари у квизу су наступили нешто раније и приказали завидан ниво знања. Победили су „квизисти“ из Звечке а други су били војници Гарнизона ЈНА. Питања из опште културе, историје и спорта била су, углавном, лана и свима прихватљива.

Финална смотра је одржана пред препуном салом Дома културе, а имала је такмичарски карактер. Највише посетилаца је било са села, који су и највише заинтересовани за успех својих љубимаца и саме смотре.

Тренутно најпопуларнији трендови у забавном животу младих и овде су доминирали и нашли своје место (новокомпонована музика и тачка по избору). Новокомпонована музика је била хит на досадашњим приредбама, али у финалу је остала без својих најјачих адута (само два певача). Наводно образложење гласи: остали су били спречени, јер су свој глас богато наплатили на свадбама и испраћајима.

Озбиљна музика

Гостовање београдског гудачког оркестра „Душан Скворан“ и виолинисте Сретена Крстића, под управом диригента Александра Павловића, једно је од ретких танве врсте у нас, разлог више да га забележимо.

Иако је у позоришној сали Дома културе (20. фебруар) било једва нешто више публике него извођача, оркестар је свој популарни програм (дела Баха и Вивалдија) извео коректно, мада прекидан аплаузом и између ставова Вивалдијевих „Годишњих доба“ што се, за утеху, дешава и у препуном Сава Центру на што су они, како нам рече једна шармантна виолинисткиња, одавно навикли. Но, то и није толико важно колико начин да ованких концерата у Обреновцу буде више. Разлога за стање пасивности у области озбиљне музике у нашој средини има довољно, питање да ли и оправданих. Јер, устаљено је схватање да озбиљна музика и њена презентација, уколико се не ради о већим именима, иду на рачун СИЗ-ова или у трошак без зараде неке културне институције. Посећеност била, вероватно, већа, а и исплативост, уз одговарајућу обавештеност

Највише недоумице изазвала је тачка по избору. Неколицини од њих, очигледно, није место на бини сале Дома културе, већ, су могли својим нумерама забављати знатно ужи круг својих вршњака. Углавном су преовладали имитатори ТВ личности, играчи модерних ритмова. Победили су диско играчи из Мале Моштанице, а неоправдано високо су оцењени певачи руских песама из Стублина.

Фолклорни ансамбли и даље побеђују највише интересовања, упркос чињеници да нису званична дисциплина. За представнике Забренија и III М.З. наступили су чланови КУД-а, тако да су за њих унапред била резервисана прва места. Пријатно освежење за гедаоце био је наступ момака и девојана из Ушћа и Стублина.

Ако би смо бирали најлепшу дисциплину финала онда су то били интерпретатори изворне песме. Завидник гласовних могућности певали су са пуним срцем а публика их је наградила бурним аплаузима. Колико су извораши одушевили, толико су инструменталисти разочарали а једина светлија тачка, био је Браца Коларевић.

Програм у Дому културе је трајао пуна 2 часа а присутни су се разишли са мишљу да су видели једну квалитетну и прихватљиву представу, која је, руку на срце, могла бити и боља.

Шанса за то се пружа наредне зиме, када ће вредни аматери покушати да нам загреју срца.

Похвалили би смо и на крају, ху ман гест организатора ОК ССО, која је део оствареног прихода уступила гладним народима Африке.

и организацију тако да би „сковрановци“ те вечери сигурно имали разлога да на бис поново изведу познати Бахов „Адађо“.

Остаје нам само да се надамо да ће се у овој европској години музике и у нашем месту чути више Баха, Скарлатија, Хендла.

Шампионат знања

Општинско такмичење основаца „Тито — револуција — мир“ одржано је 30. марта у Дому културе и спорта. Учествовало је 24 такмичара (по три из сване школе), а најбољи су били:

1. Илић Маријана, О. Ш. Стублине, 63 бода (од 65 могућих)
2. Живановић Жељко, О. Ш. Барич, 60 бодова
3. Сретеновић Весна, О. Ш. Барич, 58 бодова
4. Тепавац Борис, О. Ш. „П. Партизани“ 56 бодова
5. Филиповић Душица, Стублине, 55 бодова.

Троје првопласираних, учествовало је на градском такмичењу, 20. априла. Изузетан успех постигли су барички ђаци, који су се пласирали на републичко такмичење.

Акција „Млади радник самоуправљач“

Ти, мали, да ћутиш!

Акција „Млади радник самоуправљач“ је, као што је познато, једна од приоритетних акција у свакој основној организацији ССО у радним организацијама. Основни циљ акције јесте да међу најбољима одабере најбоље и да те исте омладинце кроз такмичарски дух подстакне на још бољи, бржи и ефикаснији рад на радном месту и на свестранији и свеснији друштвено-политички рад. На основу овог циља искристалисани су критеријуми за спровођење акције, односно за оцењивање такмичара.

Критеријуми за оцењивање залагања на радном месту, односно према средствима за рад и према радним задацима у последње време су постали чиста формалност. Због чега? Зато што су млади радници под ударом пада стандарда, посебно они који имају велике издатке. Залагањем на радном месту они не решавају само тренутно материјално тежак положај, већ у већини колектива решавају и проблем напредовања у служби. Значи и без ове акције млади радник ће се увек или готово увек залагати на радном месту и по том питању сви млади радници могу бити изабрани за најбољег младог радника самоуправљача.

Права конкуренција настаје тек на да осветлимо други део критеријума — активност у самоуправним телима и осталим друштвено-политичким органима. Активност младих у самоуправним органима је сведена на минимум, односно на изласке на референдуме и гласање на зборовима. То је последица многих узрока. Прво и основно је да су млади у већини случајева незаинтересовани, али и то је само последица других узрока. Старији радници су још увек подозриви, неповерљиви, када треба предложити младог радника у неко самоуправно тело. Ретни су омладинци који на зборовима радних људи када се говори о неким битним стварима, устану и гласно јасно кажу шта мисле о том проблему. Но, и када се нађе неко такав, врло често буде убеђен да није у праву, а често се дешава и да буде грубо и дрско ућуткан речима као што су на пример: „Ти, моман, да ћутиш, јер си овде, једва толико да још ниси ни најосновнији део или машину у постројењу зарадио!“ Наравно, то изјави неко ко има ауторитета и све остане на том. Због тога млади људи врло често иду „низ длану“ или линијом мањег отпора не ризикујући да се замере „неком“ и на тај начин сами себи препрече пут напредовању у служби или неком другом циљу.

Такав однос у самоуправним органима поколеба младог радника у његовим настојањима и доводи у питање сврсисходност ове, како је већ речено, приоритетне акције. Докле год ови односи не регулишу постојеће стање и тај апсурд — млади радник самоуправљач који не самоуправља. Када тај апсурд нестане и ова акција ће добити много и на масовности одзива и на сврсисходности.

ОК СК, ОВ СС И ОК ССО О ЗАПОШЉАВАЊУ

Проблем је голем

Десило се нешто што није тако чест обичај у општини, ОК СК, ОВ СС и ОК ССО одржали су средином фебруара у Дому културе заједнички састанак а на дневном реду је била тема од изузетног друштвеног значаја — запошљавање.

Пера Дикановић, председник ОВ СС Обреновца, прочитао је уводно излагање које је припремила радна група. Брижљиво припремљени уводни говор обиловао је безбројним статистичким показатељима и то је било једино ново што се чуло јер су сада бројке о незапослености много веће него што су биле пре годину дана. Ево неких најважнијих података. На СИЗ-у запошљавања крајем прошле године, каже се у извештају, било је 3664 незапослена лица, од тога 2451 жена. Са високим образовањем незапослено је педесеторо, са вишом школском спремом 59 лица, а најбројнију групу чине средњошколци

њу посла од стране незапослених, запошљавању преко везе, запошљавању мимо евиденције ОСИЗ-а (303 лица у протеклој години) и томе слично, док је као могући излаз из тешкоћа у извештају наглашавано скраћивање радног времена, увођење рада у више смена, веће инвестирање, преквалификација и доквалификација, храбрија улагања у малу привреду. Наглашено опредељење радне групе да се говори пуним именом и презименом завршило се само на показаној доброј вољи јер ни у извештају а ни у дискусији ниједно име није споменуто (наравно, ако изоставимо имена радних организација).

Разговор који се повео након уводног излагања био је прилично миран. Осећало се да се дискусанти устежу отвореније упустити у полемичку размену мишљења. За реч су се јавили Жика Пантелић (истакао потребу да омладинска организација

ти отварањем радних места, а не закључцима, говорио о инвестицијама и неискоришћеним могућностима мале привреде; Милан Чучуковић је упозорио на опасност да се завршетком другог блока ТЕ „Никола Тесла“ Б практично завршава процес капиталног инвестирања у Обреновцу.

Састанак се полако ближио крају „Ово смо организовали“, започео је завршну беседу Драган Глумчевић, председник ОК СК Обреновца,

ОБЕЋАЊЕ — РАДОВАЊЕ

На седници три друштвено-политичке организације општине о запошљавању речено је да 11 лица са евиденције СИЗ-а што су на граници egzистенцијалног минимума под хитно треба запослити чак и по цену да радне организације које то учине смање издатке за акумуляцију. Ово нам се посебно допало и зато истичемо. Верујемо да прелазан са речи на дело у овом случају неће бити ужасно дугачак.

„да би радни људи у радним организацијама схватили да морају да запосле своју децу. На то нас обавезују и закључци 13 седнице ЦК СРЈ“. Глумчевић је напоменуо да постаје људи који гледају само своје интересе. Несхватљиво је, по његовим речима, да неко мирно зарађује и по петнаест старих милиона радећи прековремено као што се то чини у Термоелетранама, док се на другој страни ускраћује право неком младом незапосленом човеку да заради милион и по. Осим овога, ауторитет комуниста се непотребно губи на запошљавању преко везе, радом и након испуњења услова аз одлазан у пензију. Глумчевић је предложио (што је и прихваћено) да чланови радне групе која је припремила уводно излагање сачињавају радно тело за праћење остваривања запошљавања у општини о чему ће извештавати сваких шест месеци.

Нада је већ изгледало да је све готово, десило се нешто што је покварило „невидљиви“ сценарио седнице. За реч се јавио Сава Станишић, секретар партијске организације „Инжењеринга“ који је, видно узбуђен, говорио како се овај састанак ни мало не разликује од толико других о којима се извештава на телевизији и да би волео да му неко од директора или партијских секретара објасни шта сада конкретно треба радити у радној организацији, односно што ће они сами да предузму након ове седнице. Једно се прича, а друго чини. Говорио је с неким покушајима да се одређене ствари у „Инжењерингу“ промене на боље у складу са договорима али је то у пракси наилазило на отпор баш код комуниста. Кратким репликама Драгана Глумчевића и Душана Церовића састанак је ипак успешно приведен крају.

Делегати у ОК ССО су заузели последње редове Велике сале Дома културе уступајући места ближе говорници старијима. Нико се од омладинаца није јавио за реч, чак ни председник Ђеран. Мирно су (помало и незаинтересовано) слушали излагање старијих другова живнувши тек при крају састанка када је истукао друг из „Инжењеринга“.

Састанак је био и прошао. Горак укус у устима, међутим, остаје.

пре свих матуранти гимназије и економски техничари, и неквалификовани радници. Иако је план запошљавања у протеклој години остварен чак 105% (о реалности плана није било речи) број незапослених се, и даље повећавао, највише услед доласна радника са стране. Све остало што је речено у уводном излагању истичано је толико пута и раније. Уз честу употребу глагола „морати“ и „треба“ било је говора о слабом запошљавању женске радне снаге (однос је 3:1 у корист мушкараца) прековременом раду, слабој продуктивности школства и удруженог рада, бира-

у ОУР-има испитује одлуке Комисије за пријем нових радника и да реагује у случају неисправности; Миљана Мишковић (говорила о незапослености жена); Радисав Маринковић је изнео неколико примера како се често без потребе тражи радно искуство приликом расписивања конкурса; Ваца Ђорем је не мислећи на време и стрпљење присутних изнео много тога из чега издвајамо став да је неопходно тачно утврдити на којим пословима жена може да ради а на којим не; Велисав Пешовић је после одлучног става да се проблем незапослености може једино реши-

НОВИ НАЦИОНАЛИЗАМ

АУТОБУС БЕЗ ВОЗНОГ РЕДА

Пре неки дан, у пуном „Ластином“ аутобусу што саобраћа између Београда и Обреновца, група средњошколаца (а било је и дечака и девојчица) певала је песме из богатог народног новокомпонованог опуса. Разлог непознат.

Пошто су исцрпели репертоар, по вршно су обрадили песничтво Боре Ђорђевића и онда, немајући куд, једногласно кренули у слављење Србије! Народ се мало згражавао, чудило, гледао кроз прозор, гунђао и мрмљао али су се, на крају, „сви мирно разишли“.

Клинци су певали „Ко то каже, ко то лане Србија је мала?“ али у њиховој обради то је звучало „Опет канжу, опет лажу...“ Поред тога, додали су и још један атак на Србију који је нашао места у потпуно новој строфи: „Осам ст' прве, осам ст' прве Шиптар ударио, осам ст' пете, осам ст' пете, Лека победио!“

Случај је хтео да се поред пута којим је пролазио „весели“ аутобус, у хотелу „Обреновац“, управо одржало саветовање са председницима ОК ССО које је организовала РК ССО Србије. Они склонили јефтинијим поређењима видели би у тој слици данашњи положај младих и њихове организације: док се саветује и договара, омладинска организација остаје крај свих важнијих збивања „на путу“ којим, у прањавом аутобусу, тутњи генерација.

Недавна серија националистичких испада у Сплиту, Книну, Шибенику, Новом Саду па и овај у Обреновцу, указују на забрињавајућу чињеницу да је већина изгредника млађа од 27 година. Ако се присетимо косовских догађаја опет ћемо видети да је на страни контрареволуције био велики број младих.

Омладинска организација, и поред своје најбоље воље, не успева да битније утиче на положај младих у друштву па ни на ованке националистичке испаде. Национализам има своје дубоке корене у сферама економије и друштвено-политичког одлучивања а познато је да је утицај омладинске организације, најмање њеном кривцом, баш тамо најтањи. Можемо извршити какве год хоћемо промене у политичком систему али ако оне нису праћене променама у главама људи све остаје само мртво слово на папиру. Или, као што на поменутом саветовању младих рече др. Живана Олбина, „није најбитније само запослити младог човека него му у тој структури дати и могућност да равноправно одлучује!“

Национализам је сигурно највећа опасност која прети овој генерацији. Ако га не буде спречавала организација младих, ко ће! Судија за прершаје?

Напомена: Овај текст преузет је из НОН-а од 20. фебруара 1985. год. Аутор је Мирослав Нос. Чланку немамо шат да додамо, нити одузмемо. Желимо само да се над овим текстом сви ми још једанпут дубоко замислимо.

Спасимо Забран

ШУМЕ УМИРУ, ЗАР НЕ?

Наша дечачака машта памтила је густе шуме које су се простирале ту и на ивици града, које су у свом мрачном окриљу будиле прва сазнања о забрањеном животу, љубавима и др.

Сада, после толико година остало је понеко дрво, а шумски појас се задржао поред реке Саве и Колубаре.

Бурна индустријализација и велика миграција становништва нису имале разумевања за продуктивне „Фабрике ваздуха“ и прогнале их далено од наших очију и погледа.

Али ни тамо нису имали мира.

Ако сте искористили прве пролећне дане да се прошетате до Забрана и удахнете пуним плућима, дах ће

вам застати у грлу. Иза ћупријце са десне стране пута на стотинак исече их стабала топола, беласа се на суницу. Због старости а и регулације нашла поред долме, остали смо без титраја тополиног лишћа које нам је за време летњих дана, правило густу хладовину. А само преко пута стара јасенова шума, дотрајала и изнемогла, животи своје старачке дане. Ту годинама људска руна није ништа учинила да се шума прореди, обнови, једном речју освени и редовно одржава. Тако она у мирису првих љубичица, пропада, а њени посетиоци су они којима су „суварци“ још потребни. Шуме немилосрдно сечемо, уништавамо. Да ли се неко упитао? - Где су нови издаци, нове саднице? Шта је са организацијом горана? Ко ће их посадити, можда, једнога дана наша „савест“, само бојимо се да не буде исувише касно.

Они, који треба да поведу највише бриге о чистоћи Забрана, и сами доприносе његовом ружном изгледу. Наравно, реч је о викендашима. Забран се бунвално дави у прљавштину, отпадцима, одбаченим отпадцима беле технике и шта свега ту нема.

Рампа на долми, која је годинама одолевала аутомобилима, морала је коначно да се преда најезди на четири точка. Рена возача је похрлила преко долме до саме обале Саве. Тако је још један бастион мира и чистог ваздуха изгубљен.

Ми млади, његови стални посетиоци, морали би га се сетити, не само за време лета када се купамо на обалама Саве или сунчамо на травнатим пропланцима. Иза нас је 1. април, Дан радних анција, па би организовањем једне такве у многоме допринели његовом лепшем изгледу.

ПОВОДОМ 8. МАРТА, СА ВЕЛИКИМ ЗАНАШЊЕЊЕМ

ЖИВЕЛЕ РАЗЛИКЕ

Осми март је иза нас и ружнији пол може да одахне живећи и даље у заблуди да је и то чудо „преживео“ и да следећа 364 дана припада само његовом мушком егу. Лукавством својственим само њој створила је вешт параван од једнодневног бљеска црвених наранфила у рукама страшних и моћних мужјака иза којег се већ дуго крије тихо, непрекидно на растање феминизма. Она је свуда присутна, Она се не боји, Она се бори за своју личност бивајући у тој борби онолико јача колико су они слаби према Њој.

На страницама историје није нашла одговарајуће место, међутим и највећи владари и освајачи клечали су пред Њеним ногама. Била је довољна само једна Њена реч па да лете главе а границе држава на земаљској кугли поново прекрајају. Она је била „одмор ратнику“, али и веран друг, драг саветник и искрен помагач.

Уметницима, ћудљивим и занесеним, долазиле су музе призиване

Њеним заносним телом. И они који су били највећи женомрци (?) међу осетљивим душама оплемењивали су своја платна Њеним ликом, писали предивне љубавне стихове. Њој посвећене, своје несвесне дрхтаје претакали у нежне тонове. Она је обожавана и томе се осмехује презривим осмехом вечне Ђоконде.

Јер, Она жели увек више. Жели да влада собом уместо срцима ружнијег пола, жели поштовање уместо дивљења, упорно жели да докаже да може исто што и мушкарци, не презајући ни од најтежих физичких послова којих би требало да се стиди. У тој својој жељи да степене достојанства Она се одриче и самог мушкарца одричући се истовремено и виталних разлика и своје природе чиме од свога тела ствара затворен круг.

Прекрасна Мадоно, поновите полако за мноштво живеле разлике. И насмешите се, молим Вас.

ФЕНОМЕНИ

ПУТ ПУТУЈЕ ЈАРАН

Стигло је пролеће а са њим оживљава обичај да се у знак оданости Титовом делу и самоуправном социјалистичком друштву чине разни подвизи. Већ неколико година безбројне групе омладинаца, углавном из СР Босне и Херцеговине, крећу пешице ка Београду не мислећи на жуљеве и зној који треба пролити са великом жељом у срцу да се у Кући цвећа поклоне сенима Врховног команданта. Овај текст вероватно не би био писан да сви путеви из Босне на нашем главном граду не воде преко Обреновца.

Ови упорни момци у нашу варош долазе углавном увече и ту остају до зоре новог дана када ће испунити дато обећање и доказати сами себи да су неко нешто. Људи што се по тајно надају да ће, можда, једном ући у Гинисову књигу рекорда (препешачити неколико стотина километара, признаћете, није мала ствар) очекују да свуда и у свако доба буду дочекани са одушевљењем, тапшањем по рамену, дивљењем. А често се дешава сасвим супротно. Њихов ненајављени долазак доводи домаћине (представнике омладинске организације) у веома неугодан положај: Где сместити љубитеље других пешачења? Како им обезбедити храну? И тако даље. Многи од авантуриста су у нашем граду преспавали у станици милиције или просторији ОК ССО, на клупи или састављеним столицама, гладни. Да снажних омладинаца има мање могли би, и поред свега, бити добри домаћини, али њих има толико да би се од априла па до краја маја омладинска организација у Обреновцу морала бавити искључиво њиховим дочекивањем и испраћањем.

Наравно, писац ових редова нема ништа против тога да млад човек

који осећа дужност и потребу да дође у Ужичку и ода пошту другу Титу. То је веома лепо. Али, до Београда може доћи и возом, аутобусом, авионом. А своју самоуправну одређеност може да докаже већим залагањем на радном месту, у школи или на факултету. Препешачени километри овом друштву не доносе ама баш ништа.

И док сваког пролећа дуге колоне пешака крећу ка Београду, ОК ССО никако да се одлучи да са ПК ССО БиХ поприча о овом феномену у циљу смањења броја група оних који се упуштају у авантуру пешачења. Било би добро када не би свако коме то падне на памет чинио, већ да у свему томе буде више организованости и рационалности.

Спортске активности

У Младеновцу су 27. априла одржани спортски сусрети омладине београдских општина „Здраво Млади“. Обреновачки омладинци су се такмичили у кошарци, одбојци, шаху, малом фудбалу и атлетици. На такмичењима је постигнут леп успех, освојено је доста диплома, што неоправдава неорганизованост у одласку на овакве спортске манифестације.

У суботу 11. маја одржана су финална такмичења у спортском делу „Млади — младима“. Победници по дисциплинама су: у малом фудбалу омладинци Дражевца, у баскету Рвати, најбољи шахисти су омладинци Дудова, одбојкашице Забренија су победнице, као и стонотенисери Забренија. Одзив младих и квалитет такмичења (учествовало је 22 Месне заједнице (био је задовољавајући).

Проблем школе у Баричу

Као у свакој другој школи, и у О.Ш. „14. Октобар“ у Баричу, деца седе у учионицама за време наставе, а на одмору се играју у дворишту. Једина разлика је у томе што су овде учионице мале са старим и лако ломљивим клупама, а двориште запуштено, без голова, полигона за вожњу бицикла и других чари које су младима потребне. Момчила Живановића, директора ове школе, питали смо да ли ће се нешто изменити.

— Градња нове школе почеће на овогодишњем летњем распусту. Финансер је градска самоуправа интересна заједница. Радове ће изводити Конграп или Ратко Митровић.

— И на основу чега верујете да ће заиста бити тако?

— Када су представници „Прве Искре“ говорили да ће нам подићи школу, нису чинили ништа конкретно. Тачније — све је остало на причи. Сада је пројектна документација у току израде.

— Да ли услови у којима деца уче, имају утицаја на њихов успех?

— Истина је да немамо добре услове за рад. Међутим, постигну се запажени резултати. Ученик шестог разреда, В. Симић, освојио је „златну сирену“. Наши шахисти су били у општини у екипном такмичењу, а на појединачном А. Богићевић и М. Пековић су се пласирали на републичко које се одржало у Врњачкој Бањи. Осам пионира је представљало Београд у Маврову, где је организовано вајање у снегу...

— Вероватно сте се припремали за та такмичења.

— Не. Или не много. Радимо у три смене па немамо могућности за рад ван наставе. Ипак, тешко уклапамо часове додатне наставе.

Штета што овако талентована деца не могу да се усавшавају. Остаје једино да се надамо да ће ускоро почети изградња нове школе. А како се у Баричу гради, постоји могућност да се наредних четрдесет година подигне нова трафика!

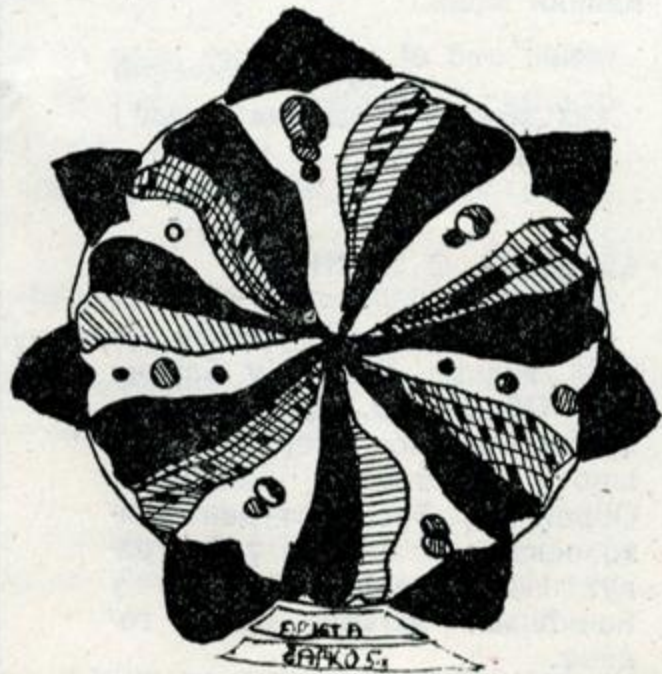
Отварање жиро-рачуна ОО ССО

Паре, паре

Хтели ми то да признамо или не, лова је изузетно важан фактор организовања младих. Ентузијазам је реч која још увек није потпуно нестала из речника омладине, али у време економске кризе када је до динара тешко доћи а веома брзо се потроши, неопходно је надахнуће поткрепити са „мани“. Иначе ће се ионако танка књига активних омладинаца свести на свега неколико слова јер све је мање оних који могу из свога џепа одвојити за активности омладинске организације (плаћање путних трошкова, покриће финансијски неуспелих игранки на селу и томе слично).

Први корак на организованом финансирању рада ОО ССО је отварање жиро-рачуна. За то вам је потребно:

1. печат ОО ССО,
 2. Одлука Председништва ОО ССО о лицу које може да потпише ове врсте докумената потребних за отварање жиро-рачуна и које може у име организације да располаже новчаним средствима,
 3. план дуговог промета (приходи и расходи основне организације у току целе године),
 4. погледај под 5,
 5. потврда ОК ССО Обреновца да је ваша ОО ССО регистрована као основна организација,
 6. са наведеним документима и печатом отићи у Беобанку на Зеленом венцу и склопити Уговор о депоновању средстава,
 7. обавити још неке формалности у СДК у Обреновцу.
- Дакле, пре него што се упустите у авантуру звану „отварање жиро-рачуна“ морате се добро наоружати стрпљењем пошто ћете морати много да јурцате (нарочито ако немате печат) и попуњавате разне обрасце. Када све то, ипак, урадите остаје онај главни проблем: ко ће на ваш жиро-рачун стављати новац? За то, на жалост, немамо рецепт. Морате се снаћи сами.

Мрак

Однесу своју
боцу
са свећом
ограде
свој мрак.
Други би
свој део
а мрак
премали
за све.
Без вукова
крви
и пуног
месеца
затамњен
ћути
обично греје
црни мрак.
Попије
слова
испере
боје
изравна
црте лица
и безгласно
се смеје.
Разбијаш га
штеринама
петролејом
уљем
банљама
и свим божијим
ватрама
одступи
два корана
— и ту је.

Затвориш очи
правиш се
не видиш га
мало уморно
те чена
над-тад
прогедаћеш
Горућим
жаром
цигаре
бодеш га
не би ли
побегао
или бар
унизео се
он те
не осећа
ни твој
занемарљиви
жар.

Оседи му носа
наборају
усне
ближи се дан
одлази
да и он
мало
одмори
ноге
велини мрак.

Дејан Вукчевић
(из збирне „Небесна мрља“)

БЕЛЕШКА О ПЕСНИКУ:

Дејан Вукчевић рођен је 1963. године. Живео у Баричу крај Обреновца. Средњу школу, навинарског смера је завршио у Образовном центру у Обреновцу. Био је студент Филозофског факултета у Београду. Изненада је преминуо у Бечићима, августа 1984. године.

Препоручујемо

Дејан Вукчевић:

Небесна мрља

„Можда ће овај век видети још мртвих песника, ако има песника.“ — рекао је, поводом годишњице смрти Мајаковског, Бранко Миљковић.

Живот, смрт и, појавише, Небесна мрља, сврставају Дејана у бројну фамилију песника, уклетих трагача за лепотом, светлом и смислом.

Шта рећи о Дејану? Младић, 21 година, студент историје, песник... добар песник, све то, нажалост, у прошлом времену. „Небесна мрља“, књига — посмрче, како је у поговору назива Б. Дубан, заправо је његова истинска и, сада, једина важећа легитимација. Кроз њу, открива се његов песнички, а тиме и људски, идентитет.

Своју поезију Дејан је засновао на објављивању сна, маште и подсвести, градећи, снагом своје имагинације, аутентични свет стварног и мо-

гућег. Мада су очито приметни темељи Бодлеровске линије уклетих песника, надреалистички утицаји, као и дух америчке поезије beat генерације, песме му ипак имају печат особености и препознатљивости. То је, заправо, збирка — дневник борбе за голу егзистенцију, духовне и интелектуалне одбране од личних сумњи, себерасула и збрка унутрашње и спољашње реалности. Скоро сваки стих открива понешто од Дејанове песничке туге, исконске и метафизичке, узроковане можда његовом дубоком осећајношћу, али, такође, у свакој песми има и неке ироније, знања, одличне кондиције духа и моћи креативног превлађивања хаоса и деструкције.

Укратко: поезија која после читања оставља окус горчине. А горчина је, ипак, боља од бљутавости.

Прочитали смо за вас

Могућност предомишљаја

Момо Капор: „Књига жалби“
ХИТ, Загреб 1984.

Дело о коме је овде реч је било у избору за Нинову награду 1984. године и чини нам се последња шанса познатог нам писца да добије неко вредно признање. Међутим, с обзиром да награду није добило а да и није посебно прозно остварење вероватно је да ће овај роман читати само они који су Капора читали и до сада (књига кошта 1500 дин.).

Причајући нам о својим животним искуствима главни јунак ове књиге решио је да се жали. Специфичност

ли тамо окушао срећу. Али с обзиром да је он трагични губитник срећу ни тамо не налази и коначно се враћа назад, овде код нас у Југославију.

Радња овако грубо скицирана не делује посебно занимљиво али М. Капор зна да лакоћом израза и карактеристичном духовитошћу бритко оцрта карактере и ситуације. Да не би запали у контраверзу (тамо нудимо, овде хвалимо) треба истаћи да М. Капор није лошији него раније али исто тако ни много бољи.

ситуације у којој се нашао књијар (г. ј.) који отвара помало необичну књијару (попут оне у „Цетињској“) огледа се у муњевитом ступању у конфликт са бирократским слојем који тежи враћању у обичајене шеме, у овом случају, књијарског живота. Осећајући да су невидљиве силе уништења све више око њега испреплетане, јунак одлази у САД не би

Књига је вредна читања, за онко има времена, јер Капор ипак може, ако хоће, да вам веже пажњу. Књигу нећете прочитати у једном даху јер вам треба најмање два дана за исчитавање (преко триста страница) а тиме вам даје могућност и да предахнете.

Ако је предах велини можда је и нећете прочитати.

ФАНЗИН ШТА ЈЕ ТО?

О изласку листа „ФАНЗИН“, групе музичара, под радним насловом „ПУНКТ“, по граду се доста говорило. И коначно имали смо прилику да тај тзв. фанзин (превод ове речи ни смо нашли ни код Вујаклије ни Клајића), поред тога што смо имали у рукама, успели и да га прочитамо. Помало амбициозан уводник који говори о жељи аутора да читаоцу, нама на незнат начин, измени нешто у све сти (вероватно доведе до самосвести) потпуно се изјаловио (барем у нашем случају). Из прошлости, па и садашњости, познато нам је да људи често остају имуни на писану реч, па ми мада нисмо били незаинтересовани, нисмо остали ни одушевлени.

Очигледно да ово гласило уређују млади, амбициозни људи (успут и музичари групе Yugoslav Sun) који по ред обиља идеја помало и вулгарно оцртавају „своје виђење света“. Да се не би задржавали на обиљу техничких недостатака, јер лист су ура-

дили сами, украто ћемо скицирати концепцију виђеног, до сада трећег по реду, изашлог броја.

Око двадесетак страница посвећене су „проблемима“ којим је окупирана „млађа генерација омладине“, значи то су немогућност изражавања своје креативности, оцртавање обреновачке свакодневице, наркоманија, наша музичка сцена итд. Покушавајући да из свога угла сагледају задате теме, ови младићи задржали су се у границама субјективности и жеље да са неког вишег степена критичности сагледају и објасне своју околину.

На неким местима помало незрело, префорсирано па и самољубиво гледајући на себе и свет око себе, ови младићи у ствари изражавају и жељу да нешто измене (нако ваљда они сами знају — ми не).

У сваком случају ми овај лист поздрављамо верујући у могућност бољег начина изражавања својих мисли и искрено желимо да се ови музичари кроз двадесет година овим радом поносе а не стиде.

Обреновац, Обреновац пре свега

Пишем с надом да нећу бити прочитан. Ако се то, ипак, догоди, открили сте моју слабост и доказали своју политичку писменост. У сваком случају на добитку сте (ето и ви некога „прочитасте“).

У граду једном, ко зна којем, једнога дана, Бог зна којег, изабрано је једно Председништво (зна се које). Председништво су сачињавали млади радници, омладинке, студенти, интелектуалци... Одмах су схватили да имају и теоријског и практичног знања, снаге, воље и подршке да наставе започете акције и да уведу нове, које ће њихов град учинити лепшим, бољим и паметнијим.

Лепоту града не чине само зграде, паркови, споменици фонтане, већ пре свега, људи. Од њиховог понашања, знања и држања умногоме зависи утисак о неком граду.

Већ на првом састанку Председништво је преиспитало понашање група и појединаца и њихов утицај на лепоту града. Без много дискусије за кључише да су њихови претпостављени баш чланови канви би по теорији и пракси и требало да буду, па сходно томе, ту не треба ништа мењати, исправљати или пак саветовати.

О себи су имали слично мишљење (ако не боље) али се ипак остало при констатацији да су претпостављени на само равни.

Многе структуре су се нашле на провери, али једино народ није задовољно својим понашањем. Народу се највише замерало пљување на јавним местима. Потезали су се многи јаки аргументи. Није хигијенски, није естетски. Шта ће гости града помислити о нама. И Председништво закључи да на тај фронт треба усмерити акцију и то питање под хитно решити.

Предлагале су се и оштре законске мере. Али како наш народ није навинао на наређења, помислило се да је боље, сазнати узроке таквог понашања, а када сумирају те резултате, онда ће имати далеко јаснију

ситуацију. Договорено, урађено! (Предложено је да ово буде и девиза Председништва. Усаглашавање је у току). Оформљене су и групе које ће на терену сакупљати материјал. Пређимо из прошлости у садашњост (то, бар, није тешко) и придружимо се је дној групи на терену.

Дан обичан, сванодневни. Групу сачињавају три члана, два омладинца и омладинка. Полазни пункт је аутобусна станица. На ситнија „пљувана“ и „штрцања кроз субе“ нисмо обрађали пажњу. Ловили смо само „крупне примерке“. Нисмо дуго ченали на првог пљувача. Часна старина од око шездесет година, види се одмах, син народа, по нама, из чиста мира и без икаквог видљивог разлога, пљуну. Прилазимо, представљамо се, објашњавамо сврху нашег интересовања и питамо за разлог пљувања. Гледа нас старина, гледа, па када увиде да смо истински заинтересовани за народну ствар, рече: „Е, децо моја, па народ је одувек пљувао! Само, некад није било оволико бетона, па се мање примећивало, а сада, дегод пљунеш, види се. А, што пљујем? Па, нанупи се пљувачке, то је ваљда нормално, а не може се увек све прогутати“. Пљуну старац још једном, као да ставља тачку на оно што је рекао и оде. Ми се погледасмо као људи који чине велика дела, па кренусмо даље.

Народ пљује, ми бележимо, документације је све више и више. Можда ће некоме ово изгледати узалудан напор, али када је у питању лепота нашега града, све се мора покушати.

Обрада прикупљеног материјала је у току и чим буду познати сви битни резултати, предузеће се конкретне акције. Ми смо својом активном ношћу објавили рат пљувању на јавним местима, дали томе одговарајући публицитет и надамо се да позитивни резултати неће изостати.

Једино нисмо нашли задовољавајући одговор на једно принципијелно питање: Шта ми, непљувачи, радимо са својом пљувачком?

Званично саопштење!

Овим путем се жири манифестације „Млади — младима“ извињава такмичарима у квизу јер им нису признали тачне одговоре:

1. Екипа Грабовца је, на питање о пречнику Земљине кугле, дала тачан одговор (6000 км) јер је то сасвим у складу са нашим опредељењима о штедњи и испоштован је ДУПЕС (дугорочни програм економске стабилизације). Жири је погрешно јер је очекивао одговор — 12000 километара, што је већ застарело мерење.

2. Пироманци су на питање: како се звао писац који је био лекар а написао је романе „Звезде гледају са неба“ и „Цитадела“, уместо Арчибалд Кронин (што је мислио жири) дали одговор — Јован Јовановић Змај, што је требало признати јер — човек је наш, домаћи, а чињенице — нису битне!

3. Екипа Орашца је требало да наброји друштвено-политичке организације у нашем политичком систему. Жири им није признао одговор (рекли су само — Савез социјалистичке омладине) што је могло бити довољно — можда код њих у селу и нема других ДПО које су тако активне као омладинска организација.

Још једном, жири се извињава екипама и такмичарима који су оштећени, и обећава да ће убудуће више пажње обратити савременим трендовима.

Временска прогноза до краја године

Велике падавине

Аматерска метеоролошка екипа нашег листа (сачињавају је ученици Бориса Кољчицког) на основу анализе и синтезе, увида у породичне буџете и изјаве републичких и савезних функционера (општинским свака част!), сачинила је дугорочну временску прогнозу. Чланови екипе истичу да је прогноза стопостотно сигурна и дрско позивају метеорологе у хидрометеоролошким заводима на краћи курс о властитом трошку.

Према мишљењу екипе период до краја године биће испуњен многобројним падавинама. Падаће стандард, падаће динар, падаће морал. Живци ће лагано попуштати. Дизаће се само крвни притисак.

Са доласком лета биће, на опште задовољство, потпуно решен проблем грејања. Али, већ најесен доћи ће до наглог температурног пада који ће условити смрзавање тј. дрхтаћемо поред електричних грејалица (због рестрикције) и радијатора. Ово нагло снижење температуре неће, како нају замрнути једино цене јер је њима дозвољено слободно формирање па се загревају непрестаним скакањем у вис.

У вишим пределима нашег друштва неминовне су велике промене.

На Јадрану ће бити бурно. Упозоравају се домаћи гости да обавезно са собом понесу појас за спасавање.

И на крају једна занимљивост. У задњих десетак година очигледан је изузетно снажан утицај струја са пада на временске прилике у нашој земљи. Према свим показатељима та кво стање ће се још дуго задржати.

Афоризми

Док је другима обећавао нуле и градове, себи је сазидео викендицу.

Све ће то народ отплатити — рече потомак Лазе Лазаревића.

Савремени Сизиф гура — лактовима.

И ја сам за срп и ченић, али у туђим рукама.

Једино учесници у сексуалној револуцији на време уступају своја места млађима.

Епиграми

УВРЕДА

Увређен је јер га први пут у животу
оптужују да је проневерио симболичну своту
А он је, у ствари, из оне чувене гарде
што краде само милијарде.

НАРКОЗА

Народ је нервозан због кризног стања,
хитно му дајте дозу обећања.

РОДБИНА

За мој ООУР многи нају радници се добро слажу
а слога је тако фина јер смо редом сви родбина.

ГАВРАН И ЛИСИЦА

Засео гавран у фотељу и ево не силази већ добрих десет година. Гледа га млада лисица из удруженог рада, гледа га и домишља како да га измами из фотеље.

Гавро, Гавро, чула сам да си ти најбољи играч у нашем Орбитусу. Хајде драги Гаврице устани и мало заиграј... Хајде, само мало, макар једну игрицу из твог широког репертоара.

Гавран се само уображено осмехну, поправи кравату, прикачи сигурносни појас, устаде и заигра са фотељом у наручју.

Народна класна басна
Од народа прикупио и исцедио:
Миодраг Томић Стублински

СПОРТ

Судија, добићеш батине!

Фудбаске судије су све чешћа мета грубијана са трибина. Код нас се одомаћила навика да судија за време, а нарочито после утакмице, упућујемо увреде и псовке, које атакују на његову личност. За појединце човек у црном је постао предмет иживљавања, на кога могу да искаљују свој бес у тренуцима нервног растројства. Делилац правде је крив ако се утакмица изгуби, досуди пенал, искључи играч.

Ако не помогну (не)пријатељска убеђења, ту се као последње средство, примењују батине. Најсвежији пример везан је за првенствену утакмицу I општинске лиге између Рвата и Звечке.

Изнервирани (не)пристраним махањем, заставицом помоћног судије Будимира Јанковића група навијача Рвата је кренула да се физички обрачуна са њим. Судија се бранио чиме је стигао, а богома и узвраћао, а над је остао голорук дао се у бег преко оближњег канала. Мада се до бро окупао, није се зауставио на другој обали, него је спас потражио у Хотелу.

На жалост, ово није једини случај, јер скоро да нема арбитра који није искусио увреде „филоване“ батинама. То им дође као „приправнички стан“, па тако не треба да нас чуди податак да судијског подмлатка такође није нема.

Нико није луд да стави главу у торбу и оде да дели фудбалску правду међу онима, који не знају шта је то.

Фаму да су судије за све криве створили су сами навијачи својим необјективним и пристрасним виђењем ствари и догађаја на терену.

Арбитру треба створити регуларне услове па ћемо му на крају утакмице уместо звиндуна упутити аплаузе. А док тако не буде судије ће по нама, да намештају утакмице, свирају глу пости, а навијачи ће им узвраћати звиндуцима, псовнама па и батинама.

Текстове писали:

Славица Павличић
Весна Чанак
Милан Ашновић
Миодраг Томић Стублински
Живко Кузмановић
Дарко Димитријевић
Жељко Јованов
Синиша Јошић
Душко Ђеран
Предраг Шарчевић
Радоје Радосављевић.

„ОЗБИЉНО“ — гласило Савеза социјалистичне омладине Обреновца. Оснивач: Општинска конференција ССО Обреновца. Издаје: Комисија за информисање. Главни и одговорни уредник: Радоје Радосављевић; Издавачки савет: Славољуб Томанић, Зоран Нинолић, Вера Игњатовић, Томислав Бркић, Небојша Гавриловић, Биљана Милосављевић, Живота Онеговић, Милан Богдановић, Дарко Димитријевић, Данна Ђурић, Велибор Чоланић и Душко Ђеран. Реданција: Славица Павличић, Зорица Стублинчевић, Жељко Јованов, Синиша Јошић и Душко Ђеран. Техничко уређење: Драга Дацновић. Адреса: ОКССО, Дом културе. Б. батаљона 66, телефон 871-439. Штампано у „Напредан“, Обреновац, В. Мишића 170. тел. 871-200 и 872-118.